

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กที่พิการทางร่างกายระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้โปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กที่พิการทางร่างกาย ที่ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนศรีสังวาลย์ จังหวัดนนทบุรี ได้จากเด็กพิการทางร่างกายที่ได้คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำสุดเรียงขึ้นมา 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบประเมินการจัดโปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินคุณภาพ มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดี (2) แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง The Five-scale test of Self-esteem for Children (FSC) ฉบับภาษาไทย ปี พ.ศ. 2541 ของสุวรรณณี พุทธิศรี และชัชวาล ศิลปกิจ (2541) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 (3) โปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น จากนั้นให้กลุ่มทดลองเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง 2 ครั้งต่อสัปดาห์ รวม 14 ครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ระยะ คือ ก่อนและหลังการทดลอง โดยมีสมมติฐานว่า เด็กที่พิการทางร่างกายที่ใช้โปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้โปรแกรมและสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t test แบบสองกลุ่มสัมพันธ์ (two paired samples t test) และแบบสองกลุ่มอิสระ (two independent samples t test) ทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. เด็กที่พิการทางร่างกายกลุ่มทดลองที่ได้เข้าฝึกด้วยโปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าโปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เด็กที่พิการทางร่างกาย กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

In this investigation, the researcher compares two groups of physically disabled children. One group participated in a self-esteem development program, whereas the other group did not participate. The researcher accordingly compares the effects of participation and non-participation on the children under investigation.

The population sample consisted of physically disabled children who were Prathom Sueksa 4-6 students enrolled at Sri Sangwaan School in the province of Nonthaburi.

A self-esteem test was given to the students. The thirty students receiving the lowest scores on this test were selected for further investigation. Using the technique of simple random sampling, these students were divided into two groups of fifteen students each. The experimental group participated in a self-

esteem development program twice weekly for seven weeks or fourteen sessions, whereas the control group of students did not participate in the program.

Instruments of research were as follows:

1. A form for evaluating how the self-esteem development program was conducted was utilized. This form was constructed by the researcher and was evaluated by three experts in order to ascertain its quality and to determine whether the results in administering the program would be valid or not.

2. A five-scale test of self-esteem for children (FSC) constructed by Suwannee Puttisri and Catchawarn Silapakit (1998), which was couched at the reliability level of 0.85, was also utilized.

3. The self-esteem development program constructed by the researcher was used as the basis for the entire investigation.

Using techniques of descriptive statistics, the researcher analyzed the data collected in terms of mean and standard deviation. In testing the differences evinced by the two groups of students in pre- and post-experimental results, respectively, the researcher utilized two sample paired *t*-test and two independent samples *t* test.

Findings are as follows:

1. The physically disabled children in the experimental group who had participated in the self-esteem development program displayed higher average scores at the .05 level of significance than the scores they had received prior to participation.

2. The physically disabled children in the experimental group participating in the self-esteem development program scored higher on self-esteem tests at the .05 level of significance than the students in the control group who did not participate in the program.